

Foto: Alpha-Gruppen

Mødet med ulve

Først på året bliver jeg ringet op af en meget god ven, der siger, at jeg ikke kan sige nej! Hun fortæller om et foredrag med ulveeksperten Runar Næss – Alpha-gruppen – i Kolmården Dyrepark ved Norrköping i Sverige i weekenden d. 16. og 17. april. Kurset inkluderer også et besøg hos en flok ulve i dyreparken. Min indre kalender fortæller, at det er den weekend, hvor DSHK afholder sin årlige generalforsamling, så..... Men jeg siger ikke nej til denne fantastiske mulighed for at komme tæt på ulve og lader andre om generalforsamlingen.

Af Susan Hansen, Ulvedalen

Kolmården

Kolmården Dyrepark, som tilbyder denne unikke mulighed, har nogle af Nordens bedst socialiserede ulve. Til forskel fra andre ulveparker, bliver disse ulve taget fra moderen, allerede når de er 3 dage gamle og socialiseret på mennesker. Socialiseringsprocessen varer ca. 3 måneder, hvorefter ulvene genudsættes i deres nye reservat.

Dobbelt 5

“Ingen snørebånd må være fri”, “Du må ikke have samlet dit hår i en fletning, da en 50 kg’s ulv måske finder den interessant og ikke vil slippe!” Og på spørgsmålet om, hvorvidt jeg måtte have min anorak med pelskant på, var svaret “Nej!”. Med disse og mange andre formaninger vedrørende vores og ulvenes sikkerhed bevæger vi os op mod ulveindhegningen. Min maves

indhold kan på nuværende tidspunkt kun beskrives som temmelig uroligt – hvad er det, som jeg har indledt mig på?

Et kig op mod indhegningen, og ja, der står fem 5-årige hanulve, der mest af alt ligner hundene hjemme i Ulvedalen – bare lidt større!. Min mave slapper lidt mere af, da jeg nu føler mig på hjemmebane. Gruppen, som jeg er sammen med, har forskellige erfaringer med hunde og ulve. For nogen er det voldsomt, og for andre er det blot det årlige ulvekick, der bare MÅ opleves igen og igen.

Vi kommer igennem slusen, og indenfor indhegningen står de fem glade ulvehanner og venter på os.

Det første kys!

Endelig indenfor, og så er det nu, jeg er på. Da jeg sætter mig stille og roligt ned, kommer den første ulv hen og slikker mig i hovedet – det første kys! Jeg smasker lidt, vender hovedet til siden og undgår øjenkontakt – altså helt samme kontakt, som når jeg hilser på egne og andres hunde.

Mange “kys” følger efter, og efter hilseritualet finder ulvene igen tilbage til deres pladser i indhegningen. Vi finder også hver især vores plads og sætter os ned. Der er tydelig rangorden imellem de fem hanner. Alpha-, beta- og omegaulvene er meget tydelige. Omegaulven ligger lidt væk fra de andre, og når han rejser sig og nærmer sig en usynlig grænse, kommer alphaulven Thor farende og lægger ham

Det første kys fra en 40-50 kg's hanulv!

Foto: Dina Flygenring

ned – en magtdemonstration, der vil noget. Omegaulven tager det nu fint – går den, så går den – men konstaterer, at det gør den ikke (!), og han lægger sig tilbage på sin lille klippeblok og nyder igen solen.

Jeg ligger og nyder varmen, ulvene og stilheden, da Thor kommer traskende hen til mig. Han kommer helt tæt på, og jeg husker, at én af de ting, vi absolut ikke måtte, var at ligge ned... Jeg begynder at kæle ham over næseryggen og panden, hvorefter han som vores egen Riis lægger hovedet ned mod min brystkasse, drejer sig om og lægger sig på ryggen med bugen i vejret. Der ligger jeg så og krammer med 1 stk 50 kg hanulv. Han nyder det og brummer, så man ikke er i tvivl. Endnu en gang bliver jeg overbevist om de mange lighedspunk-

ter, der er mellem siberian husky og ulv.

Dukker muligheden igen op for at komme til “at kysse” på en ulv; ja, griber jeg den.

Et ulvehyl!

Som en afslutning på besøget hos ulvene får guiden gruppen af ulve til at hyle i kor – jeg kunne blot konstatere; fantastisk, at vi får lov til at opleve dette hver dag i Ulvedalen, når vores 8 huskyer holder mandtal.

Kolmårdens Dyrepark ligger ca 20 km øst for Norrköping ud mod Østersøen. Parken er en safaripark og har udover ulvene en række andre dyr fra forskellige kontinenter – lidt a la Knuthenborg. www.kolmarden.com

Det er lidt svært at undgå øjenkontakt i dette tilfælde. Foto: Susan Hansen

Faktaboks Ulvens biologiske data

Art: Canis lupus; ulv.

Leveområder: Ulven er et skovdyr, som hører hjemme på den nordlige halvkugle men kan ligesom hunden leve i mange miljøer.

Længde: 100-150 cm + halen, som er op til 50 cm.

Skulderhøjde: 70-75 cm

Vægt hunulv: 35-55 kg, gennemsnitlig 36-38,5 kg.

Vægt hanulv: 40-70 kg, gennemsnitlig 43-45 kg.

Pelsfarve: Fra ganske lys til helt sort, men som oftest grålig, ofte med et gluligt skær og med dækhår, som er sorte på det yderste. Karakteristisk for ulvpelesen er, at den i stor grad er vandafvisende. En ulv bliver sjældent eller aldrig gennemblødt.

Tænder: 42 i alt.

Føde: Ulven er et rovdyr men kan betegnes som altædende. Alt fra elg, hjort, rådyr, ren til mindre dyr og fugl kan dræbes og spises af ulven. At den også spiser tamdyr er en udfordring for husdyrbrugerne. Men også ådsler, fisk og planteføde spises af ulven. I det hele taget spiser den det samme som en hund bortset fra, at hunden naturligvis ikke går på jagt på samme måde. En ulv kan uden problemer gå i lang tid uden føde, men kan til gengæld spise mange kilo, når den først får tilgang til mad.

Over et helt døgn kan den spise op til 20 kilo. I naturen kan man ikke gå til et dækket bord, så det handler om at tage for sig, når anledningen byder.

Forplantningstidspunkt: Ulven regnes som forplantningsklar ved to til tre års alder. Hunnerne bliver gerne klar noget før hannerne.

Paringstidspunkt: Sen-vinter, januar-februar.

Antal hvalpe i et kuld: 3-7.

Drægtighedsperiode: 63 døgn.

Levealder: Ulven bliver op til 14-17 år i fangenskab, men den gennemsnitlige levealder i vild tilstand er en del lavere pga. høj dødelighed i det første leveår, hvor 50 procent af alle individer dør.

Bevægelsehastighed i gennemsnit: 8-10 kilometer i timen, med andre ord den samme fart som et menneske, der jogger.

Bevægelsehastighed, maksimal: Op til 55 kilometer i timen.

Spor: Større end hos en almindelig hund, 10-11 cm langt efter forpoten, og 9-10 cm efter bagpoten og med større spredning mellem trædepuderne.

Ulven bevæger sig i trav og ikke i galop, hvis den da ikke har sat efter et bytte. Hvis flere ulve går sammen i sne, går de efter hverandre for at gøre det lettere for dem, som går efter den første. Ulven markerer revir i terrænet ved urinmarkeringer og "skraping" på jorden. På sne vil man let kunne se urinmarkeringene. Leder-ulvene urinerer højere end de andre i flokken.

Afføring: Akkurat som hundens, men den er fyldt med hår og benrester.

Udseende: Ligner en stor hund. **Siberian Husky** og enkelte russiske spidshunde er sandsynligvis de hunde, som ligner ulven mest. Ulvens lemmer er imidlertid længere end hos hunden, og brystkassen set forfra er smallere, hvilket må forstås som en tilpasning til forflytning i dyb sne. Ulven har skråtstillede øjne, som giver den et nærmest "mongolsk" udseende.